

ΟΙ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΙ ΙΔΙΩΤΑΙ
ΠΟΥ ΕΓΝΩΡΙΣΕ Η ΙΣΤΟΡΙΑ.
ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ

Ομιλία ΜΙΧΑΛΗ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ εἰς τὴν
Καλλιθέαν,

κατὰ τὴν παρουσίαν τὸν βιβλίου του,
«Ἀπο τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

στὸ ΚΚΚΑΣΟΡ - Ὁ Ἐκφυλισμὸς ἐνὸς
Ἱστορικοῦ Ἐγχειρήματος» (*)

9 Ὀκτωβρίου 2010.

Εἰς ἄλλες χώρες οἱ ἡγεσίες εἶπαν «πρῶτα ἡ
χώρα», «Country First», «πρῶτα ἡ Πατρίδα». Ἐδῶ
εἶπαν πρῶτα ἐγώ, ἡ οἰκογένεια, οἱ συγγενεῖς,
οἱ φίλοι, οἱ ὑποτακτικοί, ἡ παρέα.

Αὐτὸ τὸ φαινόμενον εὐρίσκεται σήμερα εἰς
τὸ ἀνώτερον στάδιόν του. Ἡ

Κρατοκομματοκρατία ἔγινε «κάστα», ἡ
ὁποία ἐπλόουτισε χρεώνουσα τὴν χώραν.

Σήμερα: ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ κλοπιμαῖα,
ἐπιτίθεται εἰς τὰ ἀδύνατα στρώματα, πωλεῖ
τὴν κυριαρχίαν της, τοὺς πόρους της, τὴν
Ἐθνικὴν Ἀξιοπρέπειαν, τὴν Ἱστορικὴν
δυναμικὴν της.

Τὸ πρῶτον πεδίον ἀξιοκρατικῆς
οικοδομήσεως μιᾶς χώρας εἶναι αὐτὸ τῆς
Πολιτικῆς. Εἰς τὴν χώραν μας ἐπεβλήθη
συστηματικῶς ἡ ἀναξιοκρατία. Ἡ

ἀναξιοκρατία, ἢ κακιστοκρατία ἀφ' ἑνὸς
δολοφονεϊτὴν δημοσίαν σφαῖραν, ἀφ'
ἑτέρου εἶναι ἐπόμενον «τὸ κόμμα τοῦ
Ἀρχηγοῦ χωρὶς Ἀρχηγὸν καὶ χωρὶς κόμμα», ὅπως
εἶναι ὀτίτλος ἑνὸς κειμένου, νὰ παράγη ἕνα
προσωπικὸν ὑπερησίας παρὰ μίαν ἱκανὴν
Κυβέρνησιν.

Ὅ,τι περισσότερον παλαιὸν καὶ ἀνεπαρκές,
τὸ πλεον παλαιὸν καὶ τὸ πλεον ἀνεπαρκές,
ποὺ εἶχε τὸ Π.Α.Σ.Ο.Κ. ἐπεβλήθη εἰς τοὺς
θεσμούς. Ἡ ὀλοκληρωτικοῦ τύπου
χειραγώγησις τῶν διαδικασιῶν
διαμορφώσεως, κυοφορίας καὶ ἐκλογῆς τῶν
πολιτικῶν ἡγεσιῶν ὠδήγησεν εἰς τὴν
ἐπιβολήν, εἰς τὴν ἐξωθεσμικὴν καὶ
ἐξωελλαδικὴν ἐπιλογὴν, ὅχι τὴν
δημοκρατικὴν ἐκλογὴν, τῆς
κακιστοκρατίας.

Εἰς τὶς δημοκρατίες ἤ ἐνοχος ἀπὸ τὸ παρελθὸν
κακιστοκρατία ἀπομακρύνεται,
ἀποβάλλεται. Ἐδῶ «ἐκτελωνίζεται», ὅπως
λέγω εἰς τὸ βιβλίον καὶ ἐπιβάλλεται ὡς νέον,
ὡς σωτήριον. Αὐτὸ εἶναι ἡ σημερινὴ
διοικήσις τοῦ ΚΚΚΑΣΟΡ.

Τὰ φαινόμενα αὐτὰ δὲν παρατηροῦνται εἰς
κυρίαρχες καὶ δημοκρατικὲς χώρες. Κάποτε
ἐχαρακτήριζαν «τὶς δημοκρατίες τῆς
μπανάνας». Ὅσοι ὁμως, ἐρχώριοι καὶ ξένοι,
θεωροῦν τὴν ἑλλάδα ὡς «μπανανία» καὶ τοὺς
ἑλληνας ὡς Πορτορικανούς, θὰ πάρχουν τὴν
ἀπάντησίν των. Ἀρχισαν ἤδη νὰ τὴν
παίρνουν. Οἱ ἑλληνας καὶ οἱ Ἀθηναῖοι θὰ

ἐπανασυνδεθούν μετὴν παρακαταθήκην
τοῦ Σόλωνος, ἢ ὅποια ἔλεγε «Ἀριστα
διοικεῖται ἢ Πολιτεία, εἰς τὴν ὅποιαν
τιμῶνται οἱ ἐνάρετοι ἄνθρωποι, ἐνῶ οἱ
κακοὶ παραμερίζονται».

Τὴν περίοδον, κατὰ τὴν ὅποιαν, ἡ χώρα εἶχε
καὶ ἔχει ἀνάγκη διαδικασιῶν
δημοκρατικῆς ἐπιλογῆς ἐν τῷ τοῦ
πολιτικοῦ δυναμικοῦ, τοῦ πολιτικοῦ τῆς
κεφαλαιου, ἐδῶ ἐπεβλήθη ἡ συγγενοκρατία,
ἢ κακιστοκρατία, ἢ φαυλοκρατία.

Αὐτὰ ὁμῶς τὰ μορφώματα εὐρίσκονται εἰς τὸν
ἀντίποδα τῆς δημοκρατίας. Ἡ διαφθορὰ εἰς
τὴν δημοκρατίαν εἶναι διαφθορὰ τῆς
δημοκρατίας.

Προκαλεῖ ἐν τύπωσιν ἡ ἀφωνία τοῦ Νομικοῦ
Κόσμου ἀπέναντι εἰς αὐτὸ τὸ
ἀντιδημοκρατικὸν φαινόμενον. Τὸ μόνον
θετικὸν ἦτο οἰόμοιολογίης Τσουκάτου,
Μαντέλη εἰς ἀντίθεσιν μετὴν θρασύτητα,
τὴν ὑποκρισίαν, τὸ ψέμα, τὴν κωμικότητα
τῶν λεγομένων ἡγεσιῶν.

Ἡ ὀλοκλήρωσις καὶ ἐπέκτασις αὐτῶν τῶν
οἰόμοιολογιῶν – ἀπορεῖ κανεῖς διατί
ἐσταμάτησαν – ἢ μπορεῖν εἶναι
ἀπελευθερωτικὴ διὰ τὴν πολιτικὴν καὶ
τὴν χώραν.

Οἰόμοιολογίης αὐτὲς ἐπιβεβαιώνου τὴν
γραπτὴν καὶ προφορικὴν δήλωσίν μου μετὰ
τὶς ἐκλογὰς τοῦ 2000, ὅτι αὐτὲς, ὅπως καὶ τοῦ 1961
ἀντιπροσωπεύου διαφορετικὰ

παραδείγματα μεθόδων νοθεύσεως της
λαϊκής θελήσεως. Τότε ήτο ή βία, τώρα ήτο ή
παράνομη χρηματοδότησις της SIEMENS.

Ἐπομένως ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὁ Τσοῦκᾶτος
πρέπει νὰ εἰπῆ, ἂν ἔν μέρος τῶν χρημάτων
ἐδόθησαν εἰς περιφερειακοὺς
τηλεοπτικοὺς σταθμοὺς μετὸν ὄρον ὅχι
αὐτὸν ἐννοῶν ἐμένα. Οἰάν τίπαλοιμάς τὸ 2000,
ήτο ή SIEMENS. Ἐπετύχαμε μίαν ήθικήν νίκην,
εἶπα τότε. Ἡ ἱστορία μᾶς ἐδικαίωσε. «Χρόνος
ἀληθείας πατήρ» ἔλεγε ὁ Ἀπολλώνιος ἀπὸ τήν
Καππαδοκίαν.

Εἰς ἄλλην χώρα οἰδικαστὲς θὰ εἶχαν κλείσει
ὡς παράνομα τὰ γραφεῖα τοῦ ΚΚΚΑΣΟΡ εἰς τήν
Ἰπποκράτους.

Ἡ ἐξεταστική ἐπιτροπή εἶναι ἐπιτροπή
δημιουργίας συγκαταθέσεως διὰ τὸ
ἀδίκημα. Νὰ περάσῃ εἰς τήν κοινωνίαν
«μαλακά» καὶ ἀνώδυνα διὰ τήν
κλεπτοκρατίαν τὸ «ὄ, τι ἔγινε, ἔγινε» καὶ
νὰ νομιμοποιητῆται τὸ νέο κύμα διαφθορᾶς.

Ἐπικρατεῖ προβάλλεται ή θρασύτητα, ή
ὕποκρισία, τὸ ψέμα, ή πολιτικὴ ἄπατη. Τὸ
μόνον, ποὺ ἐγγυᾶται ή πολιτικὴ ἄπατη,
εἶναι ή συντήρησις καὶ πειθαρχία τοῦ
Σίσυφου, τοῦ συνολικοῦ ἑλληνικοῦ
συστήματος, τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὥστε νὰ
πληρῶνῃ κανονικὰ τὸ μεγαλύτερον
«χαράτσι», ποὺ ἐπλήρωσε εἰς τήν ἱστορίαν
τοῦ.

Ἐγγυᾶται τὴν οἰκονομίαν πληρωμῆς χρεῶν,
ὥστε νὰ ἰκανοποιοῦνται τὰ «βίτσια» τῶν
ὀλίγων ξένων, τῶν ἐγχώριων πελατῶν τῶν,
ἀλλὰ ὄχι τὸ Δημόσιον καὶ ἔθνικόν συμφέρον.

Ἦμπορεῖ ἡ κοινὴ γνώμη νὰ εἶναι ναρκωμένη
ἀπὸ τὴν TV, ἀπογοητευμένη, σοκαρισμένη,
ἐνοχηδιὰ τὴν ἀνοχήν, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε
πρὸς τὴν Τερατογονίαν, τὸ Τέρας. (Εἶναι ὁ
τίτλος κειμένου ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξώφυλλον τοῦ
βιβλίου).

Παρατηρεῖται ὁμως, μία ἱστορικὴ
μεταβολή. Μία ρῆξις μετὰ τὸ παρακμιακὸ καὶ
διεφθαρμένον παρελθόν.

Τὰ καλλιτέρα στοιχεῖα τῆς Κοινωνίας, τοῦ
ἔθνους εἶναι, ἐκτὸς κομματῶν μὴ κομματικά.
«Τὰ μαντριά εἶναι ἄδεια». Εἰς αὐτὰ μένουσιν τὰ
πλέον καθυστερημένα, ὠφελημιακά,
τυχοδιωκτικά, διεφθαρμένα. Οἱ κατα-
ἐπάγγελμα ψευτοί. Οἱ «ταλιμπάν» τοῦ
δικομματισμοῦ. Ἡ ἀποκομματικοποίησις
ἀπὸ τὰ κόμματα, μὴ κόμματα, κόμματα
«κάστες», παρέες, εἶναι εἰς τὴν ἡμερησίαν
διάταξιν, ὅπως ἠἀποχοῦντο ποίησις τὸ 1974.

Κινοῦνται, συναντιοῦνται πρόσωπα,
ὀμάδες μετὰ διαφορετικὴν προέλευσιν καὶ
διαδρομήν, ἀτομικότητες γίνονται
συλλογικότητες. Δημιουργεῖται μία νέα
παιδεία, μία νέα ἠθικὴ εἰς ἀντίθεσιν μετὰ τὴν
κυρίαρχην εἰς τὴν καθεστωτικὴν
παρακμιακὴν σφαῖραν, μορφωτικὴν καὶ
ἠθικὴν πτώχειαν. Τὸ «Kits». Ὁ Σωκράτης ἔλεγε
ὅτι ἡ πρώτη γενεὴ νᾶ τὴν δεύτην. Αὐτὴ ἦτο ἡ

δικήμου έμπειρία εις τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Οἱ
ἀνεπαρκεῖς, οἰάμορφωτοὶ ἐπῆγαν εἰς τὸν
Κοσκωτὰν, μετὰ εἰς τὴν SIEMENS κ.ο.κ. Διὰ νὰ
γίνουσι – ἐπιβληθοῦν ὡς Πρωθυπουργοί,
ἤγεται, ἐνῶ δὲν ἦσαν. Κατήργησαν τὴν
Δημοκρατίαν καὶ ὑπενόμειψαν τὴν χώραν,
ὅταν αὐτὴ ἠμποροῦσε νὰ πρωταγωνιστῇ. Ἡ
ἱστορία καὶ ἡ γεωγραφία τὴν προκαλοῦσαν
διὰ αὐτό. Τί πῆγαν πάλι εἰς τὸ παζάρι, θὰ
ἔλεγε ὁ Νίκος Γκάτσος.

Τί λέει διὰ αὐτὸ τὸ δίδυμο Υἱοῦ Παπανδρέου –
Σημίτη;

Κυοφορεῖται ἓνα ἱστορικοῦ τύπου
μορφωτικόν, αἰσθητικόν, ἠθικόν ρεῦμα,
οἰκοδομεῖται μία νέα Κοινωνία Πολιτῶν
καὶ Δημιουργῶν. «Μαστόρων» λέγω εἰς τὸ
βιβλίον μου.

Ἀνθρώπων, Πολιτῶν, οἱ ὅποιοι πιστεύουσι,
ὅτι ἀξίζει νὰ ἀγωνίσῃσαι διὰ τὰς ἀξίες σου,
διὰ τὴν πατρίδα σου. Ὅχι κομφορμιστῶν,
καίροσκόπων, τυχοδιωκτῶν,
χαμαιλέοντων.

Γεννιέται ἡ ἑλλάδα τῶν Ἀξίων, τῶν Ἀρχῶν, τῶν
Ἰδανικῶν, τῆς Ὑπερῆφάνειας.

Αὐτὰ τὰ διαφορετικὰ ρεύματα, ὁμάδες, αὐτὴ ἡ
ἀναγεννητικὴ ὥσμωσις ἐμφανίζεται εἰς τὸν
νέον ἱστορικὸν καὶ ἔθνικόν Κύκλον, ὡς ἓνας
πληθυντικὸς, μορφωτικὸς πολιτικὸς
Πόλος.

Ἀντίπαλος αὐστηρῶς εἰς τὸν καθεστωτικὸν
συνασπισμὸν τοῦ ψέματος, τῆς ἀπάτης, τῆς
παρακμῆς, τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ.

Ἀντίπαλος, περιφρονητικὸς πρὸς αὐτούς, ποὺ
ἐπίσαράντα χρόνια ἀπέδειξαν, ὅτι ἔνα
πραγμα ἤθελαν. Τὸ «βόλεμα» τοῦ ἑαυτοῦ των.
Πρωταγωνίστησε εἰς αὐτὴ ἡμερὶν ἡγεσία
τοῦ ΚΚΚΑΣΟΡ. Αὐτὸ λέγει ἡ ἱστορία τοῦ
ΠΑ.Σ.Ο.Κ.. Ὅπως ἐτόνισα πολὺς φορὲς αὐτῆ
ἱστορία δὲν παραχάσσεται. Μόνον ἐχθροὶ
τῆς Ἑλλάδος τὸ κάμνουν.

Μετὰ ἀπὸ σαράντα χρόνια καὶ ἐν ᾧ ὠδήγησαν
τὴν χώραν, τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν πρωτόγνωρον
ἱστορικῶς ἀμάρωσιν τῆς εἰκόνας της,
ψελλίζου, συλλαβίζου ὑποκριτικῶς
κακόηχα, κακόφωνα τὶς λέξεις Ἑλλάδα,
Πατρίδα, κοινὸν ἀγαθόν.

Ποῖοι; Οἱ χειρότεροὶ ἰδιῶται, ποὺ ἐγνώρισε
ἡ ἱστορία.

Οἱ Ἑλληνας ὁμῶς ἐγκαταλείπουν τὶς
«πατερίτσες», τὰ κόμματα μὴ κόμματα. Αὐτὰ
τούς ἐκράτησαν ἀναπήρους. Δὲν αἰσθάνονται
πλέον ἀνάπηροι. Ἥμποροῦν νὰ σταθοῦν
ὄρθιοι, νὰ βαδίσουν μόνοι των, αὐτόνομοι,
νὰ ἀνακτήσου τὴν ἀτομικότητά των, τὴν
ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτό των, νὰ
διαμορφώσου νέες, ὑγιεῖς
συλλογικότητες.

Κάτι μεγάλον καὶ πλούσιον γεννᾶται,
ἔρχεται ἀπὸ μακριὰ καὶ πάει πολὺ μακριά,

μόνον τυφλοὶ δὲν τὸ βλέπουν καὶ οἱ
καθεστωτικοὶ τὸ φοβοῦνται.

Περὶ ΚΚΚΑΣΟΡ κ.λπ., ἀναλυτικαὶ
διευκρινίσεις εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Μ.
Χαραλαμπίδη «Ἀπὸ τοῦ ΠΑ.Σ.Ο.Κ. στο
ΚΚΚΑΣΟΡ

-Ὁ Ἐκφυλισμὸς ἐνὸς ἱστορικοῦ
Ἐγχειρήματος»

Μεταφορητὶς ἀποκαλύψεις Γιούγκερ
διὰ τοῦ Γ. Παπανδρέου
Ἡ ΧΩΡΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ
ΤΕΧΝΟΚΡΑΤΩΝ

13 Ὀκτωβρίου 2010*

Εἰς καμμίαν δημοκρατίαν ὄχι μόνον τοῦ
ἀνεπτυγμένου,

ἀλλὰ καί τοῦ περιθωριακοῦ
καπιταλισμοῦ οἱ πλάσται, οἱ

δημιουργοί, ό πρωταγωνιστής ένός
προτύπου διαφθοράς

δέν θά παρουσιάξονταν μέ τόσην
θρασύτητα και κουτοπονηρίαν, ώς κριτής.

Προκύπτουν όμως, εκ νέου δύο ζητήματα.

Διατί αι αντιπολιτεύσεις δέν ζητούν
τήν παραίτησιν του

υιου Παπανδρέου. Μπορεί αυτός ό άνθρωπος
νά υπερασπισθή τό κύρος τής χώρας, τών
θεσμών; Έχει αι σθησιν

αυτών τών λειτουργιών και τών ρόλων;

Τό δεύτερον ειναί ή επαναφορά μιás
προσκλησέως, πού

διετύπωσα πρό καιρου.

Αυτοί, πού επανέφεραν και επέβαλαν είς τήν
δημόσιαν

ζωήν τόν υιόν Παπανδρέου, οφείλουν,
έχουν τήν εύθύνην

νά τόν αποσύρουν.

Η χώρα εχρειάζετο και χρειάζεται αι
Κυβέρνησιν τεχνοκρατών μέ
τεχνοκράτην Πρωθυπουργόν, ώστε νά
διανύση

όσον τό δυνατόν ανώδυνα, αλλά μέ
αξιοπρέπειαν τήν μεταβατικήν
περίοδον και νά δημιουργηθουν οι
προϋποθέσεις επαναθεμελιώσεως του
πολιτικού συστήματος.

Αυτό γίνεται είς τίσ ώριμες δημοκρατίες.

Έκει, όπου πρώτα βάζουν τό συμφέρον τής
Πατρίδος

των. Όχι του έαυτου των και τής παρέας.

* Π Η Γ Η

Polis-agera.blogspot.com Ιστολόγιον Μιχάλη
Χαραλαμπίδη.

[https://www.fotgrammi.gr/περιοδικό-φωτεινή-
γραμμή/φωτεινή-γραμμή-45-οι-
χειροτεροί-ιδιώτα/](https://www.fotgrammi.gr/περιοδικό-φωτεινή-
γραμμή/φωτεινή-γραμμή-45-οι-
χειροτεροί-ιδιώτα/)